

Adorján község fellázadt a szerbek ellen.

— Nyolc halottja és sok sebesültje van az összeütközésnek. — A felbujtókat Belgrádba vitték. —

(A Délmagyarország telefonjelentése.) Szombaton kiímettelii összeütközés történt szombaton a Magyarakanizsa melletti Adorján községben a megszálló szerb csapat és a falu lakossága között. A szerbek és magyarok közt nem új keletűek itt az ellenségeskedések, amelyek arra vezethetők vissza, hogy a községben levő nagyerdő fát a falubeliek állandóan dézsmálták, a szerbek pedig, — az erdő tulajdonosának a kérésére — őrseget küldtek ki a fatolvajok ellen, akiket azonban nem lehetett elriasztani. Emiatt kisebbfajta esetepaták napirenden voltak, szombaton azonban olyan mérvben robbant ki az ellenségeskedés, hogy abból

valóságos harc fejlődött ki.

Szombaton ismét kiment néhány legény az erdőbe fát szerezni, a szerb őrseg azonban megriasztotta őket. A legények, akik tudták, hogy többen vannak, mint az erdőben levő szerb őrseg, ügyet sem vetettek a szerb katonákra, sőt amikor azok erőiesen felléptek ellenük,

az egyik legény rálőtt a szerbekre.

A szerbek viszonzták a tüzelést, sortűzet adtak a magyarokra, akik a fák mögül lőttek az őrsegre. Valóságos esata fejlődött ki, amelynek

nyolc halottja és számos súlyos sebesültje lett.

A szerb őrseg nyomban jelentést tett a véres összeütközésről felettes parancsnokságának, amely azonnal vizsgálatot rendelt el. A községben tartózkodó szerbek azzal kezdték a vizsgálatot, hogy egy szérüskertet felgyújtottak és

mindenkit, aki elbük került, letartóztattak. De a magyarok se nézték tétlenül a szerbek munkáját, hanem

gyűlést tartottak, amelyen elhatározták, hogy kipusztítják a szerbeket a falujukból.

Addig bujtogatták egymást, míg valóságos lázadás tört ki a faluban. A magyarok a szerbeket, a szerbek a magyarokat kezdték üldözni. Az ellenségeskedés akkor érte el tetőpontját, amikor a szerbek egy olyan községbeli embert is letartóztattak, aki egyáltalán nem vett részt az eseményekben. A szerbek ezt az embert is Szerbiába akarták vinni, a többi, általuk elfogott bujtogatókkal együtt, a község lakói azonban ezt mindenáron megakarták akadályozni. Ebből

ismét összeütközés támadt,

ami azonban minden nagyobb baj nélkül hamarosan véget ért.

A szerb parancsnokság még szombaton megerősítette az adorjáni megszálló csapatot, amely a rendet azután, úgy ahogy, helyreállította.

Szarvason kihirdették a statáriumot.

— Fegyveres csöcselék fosztogatott és rabolt a községben. — A békéscsabai katonaság helyreállította a rendet. —

Szarvas, január 21. 16-án pénteken este fél 9 órakor lövés dördült el a szarvasi piacon. Ez a lövés vezette be azt a borzalmas fosztogatást és rablást, amit a csöcselék a kis békésmegyei városban rendezett. Szarvason már napokkal ezelőtt hiedten süttögték, hogy egy új forradalom készül, idegen izgatók bujtogatására a csöcselék ki fogja rabolni a várost. A péntekről szombatra virradó éjjel meg is kezdődött a rablás. A kültelkekről fegyveres csöcselék nyomult a város belsejébe. Először feltörték az üzleteket, azután a magánlakásokba törtek be. Amit tudtak, elvitték, amit nem tudtak elmozdítani, összevissza törték és zúzták. A polgárőrség, amelyet a forradalom kitörése után állítottak fel, újra gyorsan szervezkedett, fegyvert fogott és szembeszállt a csöcselékekkel. Közben Bé-

késcsabáról katonai segítséget kértek. Az utcai harcban a polgárőrségnek meg kellett hátrálnia a túlerővel szemben. Szerencsére a legkritikusabb pillanatban megérkezett a békéscsabai 2. honvéd gyalogezred két százada. A katonaság bevonulásakor az egyik ház ablakából a honvédekre lőttek és egy katona holtan terült el a földön. A két század ekkor fegyver- és géppuskatűzzel támadta meg a fosztogatókat, akik rövid harc után elmenekültek. A fosztogatók közül meghalt 20 és megsebesült több mint 40 ember. A katonaság 1 halottat és 6 sebesültet veszített. Időközben vizsgálat indult meg és többeket letartóztattak. A halottakat vasárnap temették el. Szarvason kihirdették a statáriumot. Az elrablott holmikat a katonaság visszahozta.

Bulgária terve a délszláv föderatív köztársaságról.

— A bolgár kormány meghatalmazottja Massaryknál. —

Prága, január 21. Dr. Balabanov, a bolgár kormány meghatalmazottja ma Prágába érkezett, hogy Masaryk elnökkel egy feltehető messzeható tervről tárgyaljon. Egyenesen Todorov bolgár miniszterelnök megbízásából jött dr. Balabanov és vele érkezett Cermak-Kozak a cseh-szlovák állam szófiai képviselője. A tárgyalások indító oka az a kívánság, hogy megpróbálják összeegyeztetni Bulgária és a délszláv állam érdekeit Macedónia tekintetében és a bolgár kormány legalkalmasabbnak Massarykot tartotta e nemzetközi közvetítő szerepre, mert Massaryk a háború folyamán a legmelegebb híve volt annak az eszmének, hogy valamennyi szláv nép föderatív államban egyesüljön. Massaryk a bolgár népet is szlávoknak tartja. Bulgária terve az, hogy Macedónia autonóm állam legyen, Szerbia köztársaság és létesítsenek egy föderatív

köztársaságot, amelynek alkotó államai a következők volnának: Szerbia, Horvátország, Szlavónia, Dalmácia, Bosznia-Hercegovina, Monténegró és Szlovénia.

Ennek fejében Bulgária felajánlja, hogy a délszláv köztársasághoz csatlakozik, másodszer a köztársasági államformát veszi fel, tehát eltávolítja a Kóburg-dinastát.

A külügyi tárca és a belügyi államtitkárság.

Budapest, január 21. (A Délmagyarország tudósítójától.) Belügyminiszteri államtitkárnak Ágoston Péter nagyváradi kormánybiztost emlegetik. A külügyminiszteri tárcát — mint halljuk — egyelőre nem töltik be.

A szegedi fainség.

— A paprikaörlők tüzelőfája, — Kiirtják a Makkos-erdőt. —

(Saját tudósítónktól.) Fainséggel küzd a város, sok szegény ember teljesen kifogyott a tüzelőanyagból; hivatal is van már több olyan, ahol hideg szobában kell dolgozni. Sőt a városházán is nagyon takarékosan kell bánni a fával, szénnel, nehogy az utolsó porció is elfogyjon. Pedig van fa Szegeden, az a baj csak, hogy éppen Ujszegeden, ahol az átszállítást nem engedik meg a megszálló szerb csapatok. A Szegeden járt Résztes szerb ezredes biztató előzékenysége, amelyre a város kivánságainak jóakaratu támogatását ígerte, arra bírta a Löwy H. és Társa cég vezetését, hogy kísérletet tegyen Ujszegeden fölhalmozott fakészletének átszállítására. A kísérlet azonban meghiúsult. A szerbek most sem engedték át a fát. Ez valóban kétségbeesítő helyzet, amikor szénkészlet dolgában épp oly rosszul állunk, mint a tüzelőfát illetően. A hatóság sok mindennel próbálkozott, hogy az inségben segítsen, de még eddig eredménytelenül.

A Munkástanács legutóbb azt ajánlotta a városi tanácsnak, hogy a paprikaszárítást és örlést szüntesse be s a paprikaörlők fakészletét foglaltassa le. A szüntetés, mint a Munkástanács mondja, nem bénítaná meg a szegedi paprikakereskedelmet, mert a városban annyi a paprikakészlet, hogy abból nemcsak a polgárság szükségletét lehet hosszú időre kielégíteni, hanem bőven jut belőle kivitelre is. Nem lehet tudni, mennyi ez a készlet; de ha a városi hatóság megállapítaná, hogy a paprikaörléshez csakugyan sok tüzelőfa van fölhalmozva és annak a nélkülözö lakosság közt való felosztása nem sért más fontos közérdeket, akkor a terv kivitele ajánlatos.

Nem valószínű azonban, hogy ez a készlet a szükséglethez képest elégséges volna. A szorongató helyzet már is arra bírta a városi tanácsot, hogy egy kiadósabb forráshoz nyúljon. Bokor Pál h. polgármester azt javasolta, hogy a Makkos-erdő fát irtassa ki a tanács s a tüzelőfát árusítsa ki a helyszínen, úgy, hogy az irtás költsége a jelentkezőket terhelje. A Makkos-erdőből mostanában nagyon lopkodják a fát, ezért is, de legfőképpen a sürgős szükség miatt a kiárusítást még ezen a héten kezdi meg a tanács, mely Bokor h. polgármester javaslatát elfogadta. Mindenki kaphat fát, de a vevőnek magának kell majd az előfát kivágatni és hazaszállítatni. Kiárusítja a tanács a meggykőrutu akác-fákat is. A Makkos-erdőből és a körüli fákból szerezhető készlet néhány hétre elégséges lesz.

Az előfák kiirtását ajánlotta már valamilyen tanács s akkor nagyon ellenezte a közönség, amelynek igaza is volt. Óriási kár a fák kiirtása. A Makkos-erdőt azért írtették, hogy védelemmel a körtőbűst az időjárás rongálásai ellen. A közegészségre is jelentős, hogy a város minél kiterjedtebben legyen befásítva. De most, fájdalom, olyan kényszerítő szükség parancsol, amelynek nem lehet ellenállni. A fainségben a végső előtt áll a város s a teljes nincsetlenséget, amely nagy veszedelmet hozhatna, el kell kerülni, úgy, ahogy lehet.

A német csapatok nem akarnak visszavonulni a lengyel határról.

Bécs, január 21. (A Délmagyarország tudósítójától.) A berlini Lokalanzeiger Rotterdamból jelenti: A Lengyelországban tartózkodó francia-amerikai bizottság a német határra ment, hogy a fegyverszünet feltételeinek megfelelően szabályozza a német csapatoknak a lengyel határról való visszavonulását. A német parancsnok azonban elutasított minden tanácskozást és a bizottságot a német kormányhoz utasította, mire a bizottság visszatért Varsóba.